

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensward, T. C.

Titel: Udrag fra Ægtestand

Citation: Gyllembourg-Ehrensward, T. C.: "Ægtestand", i Gyllembourg-Ehrensward, T. C.: *Ægtestand*, udg. af Vibeke Blaksteen, Dansk Lærerforening/Skov, cop. 1982, s. 15. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-gyllem15-shoot-idm140012813524928.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Ægtestand

Til Lykke varede det kun nogle Minutter, inden Døren gik op, og en ung, elegant klædt Mand traadte ind. Han fik næppe Tid til at hilse de tilstedeværende, førend Annette modtog ham med en Strøm af Bebrejdelser. Han fremførte nogle Undskyldninger, bad om Forladelse, kastede sig, som i halv Spøg, paa Knæ for sin Herskerinde, og kyssede Sømmen af hendes Kjole, idet han raabte: »O hvilken sirlig Kjole, hvilken Skabning! hvilke nydelige smaa Fødder!« Annette formildedes noget, og da Ferdinand højtidelig havde forpligtet sig til at møde næste Formiddag med en smuk Blomsterbuket, som Annette vilde bruge til en Foræring i Anledning af en Venindes Fødselsdag, og tillige lovede, at han om to Dage vilde føre hende i den førmtalte Kusines Selskab paa Bal, blev Freden sluttet. Lindal havde imidlertid givet Befaling til at spænde for Vognen, en Pige bragte Damernes Kaaber, og Majoren sagde nu til sin lille Søn: »Gaa hen og sig Godnat!« Barnet rejste sig, rakte tavs Haanden til hver af Selskabet, men idet han kom til sin Moder, kastede han sig om hendes Hals og brast i heftig Graad. Taarerne stod Sophie i 16 Øjnene. Lindal sprang til, greb Drengens Arm, rystede ham lidt, og stødte ham ind ad Døren til et andet Værelse, idet han sagde: »Flæber han, Kællingepreest? Skal han græde, fordi han ikke faar sin Vilje? Herud med sig!« - Sophie rejste sig tavs, og gik hen til et Bogskab, som hun aabnede, og hvori hun syntes at lede efter en Bog. Efter et Ophold sagde Lindal: »Nu har jeg den Ære at sige Selskabet Godnat; nu gaar jeg ind i mit Værelse.« - »Kører du ikke med os?« spurgte Sophie. - »Nej, jeg bliver hjemme,« svarede han: »jeg har noget at skrive i Aften.« - »Det vil gøre Kusine Lotte ondt at savne dig,« sagde Sophie. - »Men det gør mig godt,« gentog han, »at være fri for at kede mig i hendes Cirkler.« - Sophie svarede med en lille Bitterhed: »Der var en Tid, da du aldrig manglede der.« - »Det tror jeg nok!« - udbrød Lindal: »Det var for *din* Skyld! Jeg kunde ikke træffe dig uden der. Jeg var dengang en Elsker, og hvad taaler ikke han? Men nu er jeg en Ægtemand.« - »Og taaler intet længere for min Skyld?« sagde Sophie, afbrydende ham. - »O, Snak har vi nok af,« svarede Lindal leende: »Nu Godnat mit Barn,« tilføjede han, og trykkede et let Kys paa hendes hvide Skulder: »Jeg siger dig Godnat, thi jeg sover sagtens, naar du kommer hjem. Jeg beder dig gaa sagte, for ikke at vække mig.« Derpaa hilste han hurtig de to Forlovede, og forlod Værelset. Sophie tog en Billedbog af Skabet, et Spil Kort af en Skuffe, og gik ligeledes bort.